

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.202/2022/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (eljáró képviselő: felperest képviselő kamarai jogtanácsos, felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetésével összefüggő közzolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (5. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Fővárosi Törvényszék 31.K.701.611/2022/4. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35.000 (harmincötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a szolgálati hely állományában, körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. A körzeti megbízotti beosztásához nem tartózóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díjban nem részesült. 2021. január 28-án erre tekintettel előterjesztett szolgálati panaszát előljáró megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete, az alperes védírata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2018. január 1. napjától 2020. december 31. napjáig terjedő időszakra bruttó 1.043.568 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a Hszt. 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontjait is megjelölte.

[3] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, lényegét tekintve a szolgálati panaszt elutasító határozatban foglaltakkal egyező indokolással. A felperes által megjelölt valamennyi jogalapot és az összecszerűsége is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.043.568 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól. Az irányadó jogszabályok és ítélkezési gyakorlat ismertetésével kiemelte: a munkakör kijelöli azoknak a feladatoknak a körét, amelyeket a hivatásos állomány tagja külön utasítás nélkül is általában végezni jogosult és köteles a jogviszonya fennállása alatt. A körzeti megbízotti szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a hivatásos állomány tagjának ehhez kell igazodni a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Ugyanez igaz az átkísérési és egyéb feladatokra, melyek mindegyike az eredeti beosztástól eltérő többletfeladat ellátást jelent, így a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot alapoz meg. A megbízási díj iránti igényt a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján nem találta megalapozottnak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást felderítette, a megfelelő jogszabályokat alkalmazta, de azokból téves

következtetést vont le. Nem vitatta azon megállapítást, hogy a körzeti megbízotti-, és a járőr feladatok elválnak egymástól és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat; azonban továbbra is úgy vélte, hogy a felperes nem látott el a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat. Az általa végzett járőri feladat (járőrszolgálat) a körzeti megbízotti tevékenységbe tartozó olyan közterületi alaptevékenység, mely nem minősül a kinevezéstől eltérő olyan többletfeladatnak, mely a megbízási díj iránti igényt megalapozná. A jogosultságot kizárja az is, hogy a keresetben foglalt időszakban a felperes egyik évben sem végzett 30 napot meghaladóan az eredeti beosztása mellett többletfeladatokat. A megbízási díj mértékét - az általánosan követett gyakorlatnak megfelelően - a rendvédelmi illetményalap 50%-ában tartotta elfogadhatónak.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte, melynek összegét 35.000 forintban jelölte meg. Érvelése szerint az alperesi álláspont nem egyeztethető össze a Belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelettel, mely szerint a körzeti megbízott és a járőr különböző beosztás; e két beosztás eltérő munkaköri feladatait két különböző ORFK utasítás, mint munkáltatói szabályzat foglalja összeg. Rámutatott: a körzeti megbízott járőrszolgálatba csak kivételesen osztható be; kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen. Kitért arra is, hogy a következetes bírói alapján a 30 napos feladatellátási időhatárt az eltérő feladat ellátásának szükséges időtartama alapján kell vizsgálni: jelen esetben a peresített időszak nagysága és az eltérő tartalmú szolgálatteljesítési napok száma is meghaladta a 30 napot. Az alperes mindezek felül az összecszerűség vitatását releváns anyagi jogszabályhely megsértésével nem indokolta.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás érdemi döntésének korlátját illetően az Ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte. A jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a döntését az irányadó és helyesen felhívott jogszabályi rendelkezésekre alapította, jogi indokolásában megjelenő okfejtése - melyet a másodfokú bíróság oszt - helytálló, teljeskörűen alkalmas a rendelkező rész szerinti döntés alátámasztására. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki:

A felek jogi álláspontja egyező volt a tekintetben, hogy melyek voltak a felperes beosztásához tartozó feladatok. A jogi álláspont béli különbség abban volt megragadható, hogy alperes szerint a felperest kizárólag a munkaköri leírásokban rögzített olyan további egyedi feladatok elvégzésre utasította, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak, ahhoz igazodtak, továbbá az elvégzett feladatok mennyisége nem tekinthető rendszeres, megbízási díjra jogosultságot megalapozó feladatnak. Az elsőfokú bíróság ítéletében ezeket az érveket megvizsgálta, erre adott jogi okfejtése teljes, azt - figyelemmel arra, hogy a fellebbezés e tekintetben új indokot nem hozott fel - a másodfokú bíróság megismételni nem kívánja.

[9] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, azonban a munkaköri feladatok meghatározása nem lehet önkényes. A munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni: ez a felperes esetében a körzeti megbízotti beosztás volt. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását; erre a Kúria egységesen és következetesen már több határozatában rámutatott (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[10] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz a rendszeresen végzett további tevékenység, az többletfeladatként értékelendő. Az elsőfokú bíróság ítéletében lényegileg helytállóan rögzítette, hogy a rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, felsorolása jogilag rendezett; ugyanígy azt is, hogy a felperes által felsorolt, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak. A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, ugyanakkor az ilyen jellegű feladat tartós ellátása nem maradhat ellentételezés nélkül. (Kf.VII.39.525/2021/3.).

[11] Az összecszerűség tekintetében a másodfokú bíróság jogi álláspontja kettős érveléssel alapul. Egyfelől: a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az a körülmény, hogy az alperes az ítéleti mérlegelést nem tartja megfelelőnek, egy jogi álláspont, azonban az alperesnek ahhoz, hogy az elsőfokú ítélet e jogi álláspontját sikerrel támadni tudja, azt kellett volna bemutatnia, hogy az összecszerűségi meghatározás milyen érvek mentél minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek és körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és melyek lennének azok az értékelést igénylő szempontok, amelyek figyelembevétele okszerűen más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Másodsorban: az alperes az általános vitatás mellett jogszabálysértést sem jelölt meg, ezért a másodfokú

bíróság megsértett jogszabályi rendelkezés nélkül maradt, amikor az ítélet összecszerűségi indokainak helyességét vizsgálta. Ennek perjogi szempontból való jelentőségét az adja, hogy a másodfokú eljárás során a bíróság eljárásának keretét a fellebbezésben foglaltak - a megsértett jogszabályi rendelkezések - adják. Végül nem volt kiolvasható a fellebbezésből az sem, hogy mit ért az alperes az általánosan követett gyakorlaton, ahhoz eseti döntést nem rendelt, így a jogsértés tényének alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette (Kf.VII.39.549/2021/4.).

A másodfokú bíróság ezért az összeszerűség körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 forint / hó) 75 %-ában történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl, nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[12] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[13] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (5) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett érdemi munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[14] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[15] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. február 22.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Németh Andrea s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró